

PVC

Slovenska
filharmonija

PVC 1

Sezona 2024/25

Družinsko

PVC 1   Sezona 2024/25

6. oktober 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Družinsko

Zbor Slovenske filharmonije

Sebastjan Vrhovnik

dirigent

Tilen Bajec

orgle

Samo Vremšak (1930–2004)

Psalm 100

Ciril Vremšak (1900–1968)

Najlepši – naš Ave

Urška Šemrov, sopran

Ana Potočnik, alt

Kako si nam draga

Polona Gregorc, sopran

Slavite Marijo

Polona Gregorc, sopran

Samo Vremšak

Psalm 137

Ciril Vremšak

Žanjica

Če na poljane rosa pade

Samo Vremšak

Ponte dei sospiri

Martin Kozjek, bariton

Boris Vremšak (1964)

Balada

Svet je kakor ringaraja

Nekoč

Samo Vremšak

Črnomaljsko kolo – most

Urška Šemrov, sopran

Barbara Potočnik, alt

Ziljska ohcet

Po nevesto gredo

Svatje pred nevestino hišo

Svatje ob nevestinem slovesu

Odhodnica svatov

Od nebeškei ohceite

Jutranjica nevesti

Sprevod svatov in novoporočencev na ženinov dom

Marija in brodar

Urška Šemrov, *sopran*

Robi Kožar, *tenor*

Martin Kozjek, *bariton*

V hartelcu rastejo rože lape

Ena ptička priletela

Federica Lo Pinto, *mezzosopran*

Zagorska narodna

Gašper Banovec, *tenor*

Matevž Kink, *bariton*

Marko skače

Zeleni Jurij

Glasbena dejavnost družine Vremšak iz Kamnika zaseda pomembno mesto v slovenski zborovski kulturi. **Ciril Vremšak**, violinist, organist, pevec, zborovodja in skladatelj, se je v glasbeno zgodovino zapisal zahvaljujoč predvsem vodenju znamenitega kamniškega moškega zbora Lira med letoma 1920 in 1962. Čeprav se z glasbo ni poklicno ukvarjal, je z nadarjenostjo, smislom za vodenje in pedagoško delo vzgojil generacije zborovskih pevcev, ki so pod njegovim budnim očesom dosegli pomembna priznanja in nastopali na številnih domačih in tujih odrih.

Po osnovni šoli v domačem Kamniku je v Ljubljani končal klasično gimnazijo in dvorazredno trgovsko šolo. Obenem se je na glasbeni šoli Glasbene matice učil violino pri Josipu Vedralu in solopetje pri Mateju Hubadu. Od leta 1920 je vodil prvo slovensko pevsko društvo Lira, ustanovljeno leta 1882. V poznih 20. in zgodnjih 30. letih je vodil tudi orkester Narodne čitalnice v Kamniku ter z njim pripravil nekaj vokalno-instrumentalnih koncertov. Velika ljubezen do vokalne glasbe in obilica izkušenj, ki jih je pridobil med vodenjem Lire, sta ga spodbudili k skladanju. Ustvaril je opus tridesetih izvirnih skladb za moški zbor, štirih za mešani, pet za mladinski (vse a cappella) in samospev za tenor in klavir *Iz gozda so ptice odplule*. Zlasti po drugi svetovni vojni se je posvečal prirejanju ljudskih pesmi za moški zbor.

Njegova glasba je prežeta z ljudsko melodiko in tako stalnica na sporedih slovenskih pevskih sestavov. »Dokaj preprosta faktura njegovih zborovskih skladb se opira na slovensko vokalno izročilo, pri čemer je opazen precejšnji dar za oblikovanje dobro pevnega, sočnega melosa,« je zapisala muzikologinja Katarina Bedina.

Prve tri Cirilove skladbe na sporedu so uglasbitve pesmi uršulinske redovnice, učiteljice in pesnice Elizabete Kremžar. Njena lirična poezija razkriva religiozna doživetja, samostansko življenje in naklonjenost Bogu. »Meni je pesem odprla pot k Bogu, odkrila mi je lepoto presvete evharistije in mi dala priliko za blagoslovljen evharistični in marijanski apostolat med dušami,« je zapisala v svoji Duhovni oporoki. S svojimi verzi je nagovarjala mnoge, ki so jih lahko slišali tudi v spremljavi glasbe. Tako je med drugimi njene besede uglasbil tudi p. Hugolin Sattner. Pesmi **Najlepši – naš Ave, Kako si nam draga** in **Slavite Marijo** skozi opevanje lepote narave priključijo globoko pobožnost in naklonjenost Devici Mariji. Poudarjajo veličino stvarstva in izražajo osebni, čustveni odnos pesnice do Marije, pri čemer izpostavljajo njeno vlogo duhovne vodnice in matere. Razkrivajo pesnično naklonjenost refrenski rabi osrednjega motiva: tako v *Najlepši – naš Ave* kot v *Slavite Marijo* vsaki kitici sledi izbrani pripev. Struktura s ponavljajočimi se elementi ustvarja molitveni, meditativni ritem in motivično osredotočenost.

Žanjica na besedilo Ferda Kozaka in **Če na poljane rosa pade** na besedilo Josipa Murna Aleksandrova sta skladbi, globoko zakoreninjeni v slovenski ljudski tradiciji. Obe pesniški besedili raziskujeta teme ljubezni, izgube in minljivosti življenja z rabo kontrastnih simbolnih podob iz narave. Izpoved bridke, neuslišane ljubezni mladega dekleta v pesmi pisatelja, dramatika, pesnika in politika Ferda Kozaka deluje intimno, čustveno izpovedno. Ljubljeni je našel srečo drugje, a žanjica ostaja zadaj, čustveno in fizično nezmožna nadaljevati svoje delo, saj so njene oči zaslepljene od solz. Preprostost njenega dela, žetve, nasprotuje

zapletenosti njenih čustev, kar naredi osebno žalost še bolj ganljivo. Elegični molovski odtenki zrcalijo čustveno globino izgube in hrepenenja. Fraze valovijo kakor mladenkine solze in harmonija se stopnjuje z njeno vse globljo čustveno stisko, prehajajoč iz nežnega, premišljenega šepeta v trenutke polnejšega, strastnejšega izraza. Ritmične upočasnitve poudarjajo težo vsakega čustva, ki ga poslušalec lahko začuti. Medtem pa ima Murnovo delo širši, eksistencialni domet in ponuja globlji premislek o človeški naravi. Pomlad, ki odtali zimsko jutranjo slano, simbolizira širšo idejo prenove in upanja ter nakazuje ciklično obnavljanje, značilno za naravo. Spokojna Vremšakova glasbena kulisa zaobjame subjektovo žalovanje za minljivostjo in nepovratnostjo »pomladi v srcu«, ki ne posnema narave – »če enkrat samo se skriješ, umrla si za vekomaj«.

Ciril Vremšak

O četovim velikim stopinjam je sledil sin **Samo Vremšak**. Glasbeno pot je pričel s klavirjem. Sprva naj ga ne bi želel igrati, a je le ugodil želji staršev, ki so ga spodbujali k delu s teto pianistko, Cirilovo sestro Armelo, za kar naj bi jim bil pozneje hvaležen. Pomemben del Samovega odraščanja je sovpadal z obdobjem druge svetovne vojne, ko je bilo petje slovenskih pesmi dovoljeno le v cerkvi. Oče Ciril je takrat ustvaril več cerkvenih zborovskih skladb, Samo pa mu je pomagal pri transkribiranju glasovnih zvezkov. V tem času je kot madenič napisal svojo prvo skladbo, *Jezus trpeči*, takoj po vojni pa

pričel svojo pot nadvse nadarjenega organista. Po končani osnovni šoli in ekonomski srednji šoli v Ljubljani se je pod mentorstvom Marijana Lipovška in Srečka Koporca sunkovito povzpел do študija kompozicije na Akademiji za glasbo, kjer je pod mentorstvom Marijana Lipovška in Marjana Kozine uspešno diplomiral. Oče Ciril je prepoznal sinove glasovne sposobnosti in ga spodbudil k študiju solopetja na Akademiji za glasbo, ki ga je Samo končal pod mentorstvom Ada Dariana. Po očetu je prevzel vodenje moškega zbora Lira, vodil pa je tudi Komorni zbor RTV Ljubljana, Zbor Slovenske filharmonije in kratek čas APZ Tone Tomšič. Kot pevec se je udeleževal predvsem koncertno, bodisi kot solist ali zborist. S pedagoškim delom na Srednji glasbeni šoli Ljubljana in Akademiji za glasbo je vzgojil vrsto nadebudnih glasbenih umetnikov.

Čeprav je bil kot študent član Kluba komponistov, skupine progresivno usmerjenih študentov kompozicije, ki so jo med drugim sestavljali tudi Ivo Petrić, Darijan Božič, Milan Stibilj, Lojze Lebič, Alojz Srebotnjak in Igor Štuhec – ki so v šestdesetih letih tvorili v pisanje »sodobne« glasbe usmerjeno skupino Pro musica viva – je njegov kompozicijsko-tehnični jezik temeljil na tradicionalnih, klasicističnih načelih, obenem pa harmonsko izvirnih in izrazno prepričljivih rešitvah. »Kljub klasičnemu izhodišču in premikom od tonalnih centrov je v njegovem delu opaziti tudi svobodno razumevanje glasbene fraze, njegove vokalne skladbe pa razkrivajo močno povezanost s pesniškimi in proznimi oblikami,« piše muzikologinja Darja Koter. Nadaljuje, da je »po mnenju Pavleta Merkuja Vremšakovo delo imelo tonsko zasnovo in kromatično nasičenost poznoromantičnega obdobja, pa tudi nenadne

modulacije v slogu Prokofjeva, značilne za drugo desetletje 20. stoletja; kljub temu je Merku prepoznal Vremšakovo nadarjenost in cenil njegovo občutljivost za glasbene probleme.« Ustvaril je opus kompozicij za različne instrumentalne, vokalno-instrumentalne in vokalne zasedbe, razen za opero, vse od kratkih skladbic do obsežnejših del. Izražal se je na številnih glasbenih področjih in ustvarjal v različnih oblikah – od preproste poetične forme do fug in obsežnih sonat, simfonij ali kantat. Njegova glasba je izrazna, polna muzikalnosti, imitativna in harmonsko bogata. Vremšak se je pogosto izražal v polifoniji in poliritmičnem slogu ter svoja dela temeljil na ljudskih pesmih, pri čemer je njihove motive obdeloval v prepričljivem variacijskem slogu.

Med njegove starejše skladbe za mešane zборе spada ***Ponte dei sospiri*** na besedilo dramatika in kritika Adolfa Robide. Pesem prevzema ime enega najslavnejših beneških mostov, Mostu vzdihljajev. Zahvaljujoč pesmi Lorda Byrona je ta most v 19. stoletju zaslovel širom Evrope. Kljub imenu, ki priključuje romantično občutenje, je njegova zgodovina vse prej kot takšna. Gre za zaprt most iz belega istrskega kamna, ki povezuje preiskovalne prostore doževe palače z beneškimi zapori, umetelno izklesana okna na vsaki strani zaprtega mostu pa so obtoženim nudila zadnji pogled v zunanji svet na poti v ječo. Pesem prepleta melanholijo s praznovanjem, Benetke pa služijo kot metafora za napetost med preteklostjo in prihodnostjo.

Motiv gondole »kot ptica leti« po kanalu, obenem svobodna in vpeta v tok življenja. Pod mostom gondoljer postane in zasanjano odtava v preteklost, a subjekt ga s klici vrača v sedanost, saj lepota obstaja in jo je vredno živeti. Počasnejše, zadržane fraze uvajajo brezčasno bridkost Mostu vzdihljajev. Izmenjujoče se teksture in dinamični kontrasti odražajo tako mirnost spomina kot veselje sedanosti. Ko gondola kot ptica drsi po kanalih, glasba prehaja v živahne, ritmične odseke, ki ujamejo bistvo brbotajočega življenja v Benetkah.

Pod psevdonimom Emil Senožeški je Vremšak leta prispeval k reviji Cerkveni glasbenik. **Psalm 100** je uglasbitev slavnega psalma iz Knjige psalmov Stare zaveze Svetega pisma. Prevod je iz Ekumenske izdaje Svetega pisma iz leta 1974, prvega slovenskega prevoda Svetega pisma, kjer so sodelovali tako katoliški kot protestantski strokovnjaki. Vremšakova uglasbitev združuje veličino in veselje besedila skozi veličastne homofonične odseke, dinamične kontraste in bogate zborovske teksture. Glasba odraža kolektivno moč čaščenja kot tudi osebno veselje ob služenju Gospodu, s čimer ustvari ganljivo in premišljeno glasbeno izkušnjo. Nasprotno v **Psalmu 137** ujame globoko žalost Izraelskega ljudstva v izgnanstvu. V počasnem, premišljenem tempu in subtilni orgelski spremljavi odseva globoko hrepenenje, izraženo v besedilu. Sprva kolektivno izražena žalost se prične deliti na posamezne linije, kjer kolektivno preide na izražanje kompleksnosti individualnega žalovanja. Dinamični kontrasti dodajajo čustveno globino, medtem ko vzpenjajoče se in padajoče melodije odmevajo z jokom in vzdihovanjem izgnancev.

Spored bo zaokrožil izbor njegovih priredb ljudskih pesmi iz različnih koncev Slovenije – Bele Krajine, Ziljske doline, Notranjske, Prekmurja, ena pesem pa sega celo onkraj meja Slovenije – v Jeruzalem. Tako **Črnomaljsko kolo – most** kakor tudi **Ziljsko ohcet** je črpal iz zvezkov Slovenskih narodoslovnih študij, ki jih je izdajal Folklorni inštitut Glasbene matice v Ljubljani. V drugem zvezku so predstavljeni trije belokranjski obredi, med njimi tudi **Črnomaljsko kolo – most**, v prvem zvezku pa je med tremi obredi iz Ziljske doline na Koroškem tudi t. i. ziljska ohcet.

Kolo je ples, kjer so plesalci drug ob drugem razvrščeni v krogu. V Sloveniji je značilen prav za belokranjsko regijo, kjer sta znani dve prevladujoči različici – metliška in črnomaljska. Slednjo plešejo le dekleta, oblečena v značilne bele noše. Najprej pojejo pesem v kolu, »Aj, zelena je vsa gora«, nato pa sledi posebna igra, imenovana »most«, kjer plesalke držijo sklenjene roke v značilni privzdignjeni poziciji, ki posnema most, pod katerim prehajajo drugi plesalci. Ples je pomemben del jurjevanja, starega obrednega običaja praznovanja zmage pomladi nad zimo, ki se je v Beli krajini ohranilo do današnjih dni. Na dan svetega Jurija, 24. aprila, spremljevalci vodijo Zelenega Jurija, odetega v listje, od hiše do hiše ter z veselimi, nagajivim prepevanjem prosijo za darove. Enega najbolj znanih napevov v Sloveniji bomo prav tako lahko slišali v priredbi Sama Vremšaka, imenovani preprosto **Zeleni Jurij**.

S prekmurskih ravníc izvirata priljubljena ljudska pesem **Marko skače** in **V hartelcu rastejo rože lape**. Slednja je pesem ljubezni in hrepenenja,

kjer se narava in čustva prepletajo v podobah cvetlic in mesečine. Uteleša preprostost in globino slovenskih ljudskih običajev ter ponuja brezčasno zgodbo o naklonjenosti, skromnosti in lepoti podeželskega življenja. Na drugi strani igrivi *Marko skače* vsebuje duh podeželskega življenja, skupnosti in snubljenja. S svojim lahkotnim pristopom do ljubezni in tradicije predstavlja tako praznovanje slovenske ljudske kulture kot tudi trajen del narodne identitete. Privlačni refren v obliki vprašanja in odgovora vabi k petju, preprostost v kombinaciji z dinamično energijo pa zagotavlja, da ostaja stalnica tako v formalnih nastopih kot tudi na sproščenih ljudskih srečanjih.

Iz Jeruzalema izvira ***Ena ptička priletela***, ki pripoveduje o odhodu mladega vojaka in žalosti, ki jo to prinese njegovi družini, predvsem materi. Ptička, kot simbol usode, prebujata vojake, ki pišejo pisma svojim ljubljnim pred odhodom. Pismo doseže starše, oče ga prebere, mati pa se v solzah spominja vseh noči, ko je skrbela za sina, in z žalostjo predvideva noči, ko ga več ne bo videla. Vremšakova priredba ohranja preprostost ljudske melodike, a jo harmonsko bogati in stopnjuje z dinamičnimi kontrasti. Izmenjava moškega in ženskega zbora ustvarja dialog, medtem ko mezzosopran solo proti koncu pesmi prinaša intimno in ganljivo izpoved materine molitve za sina.

Tradicionalno poročno slavlje slovenske govoreče manjšine v Ziljski dolini na avstrijskem Koroškem predstavlja eno njihovih najpomembnejših kulturnih izrazov in izročil. Večdnevna *Ziljska ohcet* združuje procesije, kostume, glasbo, ples in druge obredne elemente, razporejene v točno

določen potek. Prvi obred je obred »snubljenja«, ko gre upajoči ženin starše prosit za dekletovo roko. Na poročni dan sledi »po nevesto gredo«, ko moški svatje skupaj z ženinom in starešino odrinejo po nevesto. Nato »nevesto odpeljejo« in sledi »zapenjalca«, obred, pri katerem domači fantje zaprejo pot, svatje, ženin in nevesta pa morajo odkupiti pravico do prehoda. Sledi »poroka«, cerkveni obred, nato pa »ohcet« ali »nevesto vpeljejo«, praznovanje.

Iz Zilje prav tako izvira pesem **Marija in brodar**, ki raziskuje pot Marije kot lika trpljenja in vzdržljivosti. Zasnovana je okoli teme sedem Marijinih žalosti in sledi Mariji, ki išče prehod čez nevarne vode, vendar naleti na brodarja, ki zavrne njeno prošnjo za božje plačilo in namesto tega zahteva zemeljsko bogastvo. To nasprotje med duhovno vero in materializmom poudarja globino Marijinega trpljenja in njeno končno zanašanje na vero. S ponavljajočim se refrenom in sugestivnimi podobami pesem poslušalca popelje v meditacijo o trpljenju, vzdržljivosti in duhovni poti proti odrešitvi. Marijin samotarski prehod v vode postane močan simbol vztrajnosti in tihe moči, ki spremljata njeno žalost.

Zagorska narodna (*Bom šel na planince*) je ganljiva pesem, ki plete teme narave, ljubezni in izgube. Protagonist pesmi se odpravi na pot v gore, kjer pričakuje, da bo slišal oddaljene zvonove cerkve v Zagorju (*zagorski zvonovi*). A zvonovi naznanjajo pogreb ljubljene. Podoba solz, ki nadomeščajo blagoslovljeno vodo (*kropile jo bodo le moje solze*), še poudari srčno bolečino ob izgubi, subjektovo odklanjanje kropljenja pa težko soočanje s smrtjo ljubljene.

Glasbeno žilico so po starših podedovali tudi vsi štirje Samovi otroci, hčerke Irena, Vanda in Vladka, ter sin Boris. **Boris Vremšak** je na ljubljanski Akademiji za glasbo končal študij kompozicije v razredu Alojza Srebotnjaka. Poklicno deluje kot pevec v Zboru Slovenske filharmonije.

Balada na besedilo Srečka Kosovela je globoko čustveno posvetilo očetu, ki prepleta teme časa, spominov in narave, še posebej naravnih lepot kraške pokrajine. Ritem in lirične melodije odražajo introspektivno in otožno vzdušje pesmi, medtem ko harmonije vzbujajo občutek melanholije in spoštovanja. Z nežnimi modulacijami in polifono teksturo skladba poudarja tako kompleksnost izraženih čustev kot tudi osebno naravo posvetila. Delo s svojim preiščljenim tonom in prefinjeno igro glasov služi kot meditacija o izgubi in kot praznovanje trajne vezi med očetom in sinom. Podobno kontemplativna je skladba **Nekoč**. Evokativna poezija Iva Osolnika z umirjenimi harmonijami in subtilnim prepletanjem glasov izraža občutek nostalgije, ki odseva pretekle sanje in hrepenenja. Lirično besedilo, »Nekoč sem pestoval svoje velike sanje«, predstavlja čustveno jedro kompozicije, medtem ko glasba z umirjenim tempom in bogatim harmonskim jezikom ta občutek zrcali. Tok prekinja živahen odsek, ki simbolizira intenzivnost spominov, nato pa se skladba ponovno umiri v tih odsev, kar ponuja ganljiv zaključek poti po spominih. Glasbeno preprosta in dostopna je Vremšakova uglasbitev otroške pesmi Anje Štefan **Svet je kakor ringaraja**. Čeprav vsebuje tudi temo minljivosti (»zdaj smo tu in zdaj nas ni«) je v svoji srži skladba vedra in lahkotna. Ciklično naravo življenja odslikava v podobah

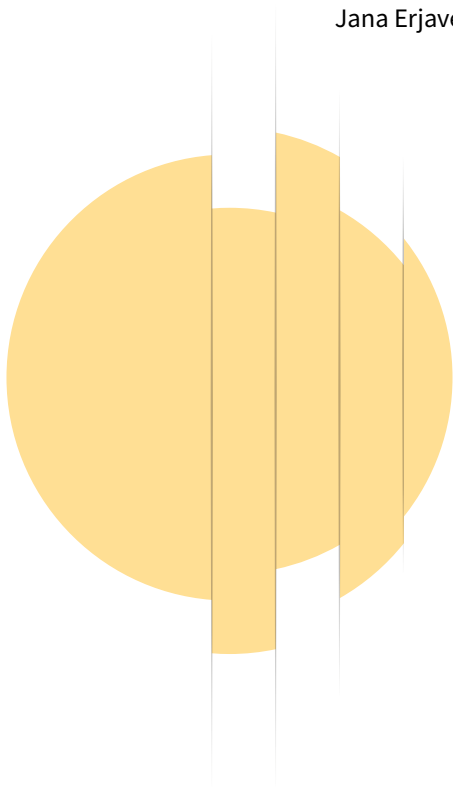
Pretežno
vokalni
cikel

otroške igre in neskončnih krogov. S svojim živahnim tempom in ponavljajočimi se melodičnimi linijami skladba ujame preprostost in veselje do gibanja, hkrati pa namiguje na globljo filozofsko refleksijo o življenjskem pretoku in ponavljanju. Raba dinamičnih kontrastov in ritmičnih vzorcev ustvarja občutek neprekinjenega toka, kar okrepi temo neskončnega cikla življenja.

Jana Erjavec

Boris Vremšak

Sebastjan Vrhovnik

dirigent

Foto: Vid Rotar

Sebastjan Vrhovnik velja za enega najbolj priznanih slovenskih zborovskih dirigentov. Trenutno vodi Mešani in Komorni zbor Glasbene matice Ljubljana ter projektno sodeluje z zborom ARTPhonica iz Avstrije, z oktobrom 2024 pa prevzema mesto umetniškega vodje Zbora Slovenske filharmonije in pomočnika direktorja Slovenske filharmonije za področje zbora. Je izredni profesor za zborovsko dirigiranje na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, ob tem vodi različne zborovodske delavnice doma in v tujini ter nastopa kot član strokovnih žirij na slovenskih in mednarodnih revijah ter tekmovanjih.

Po končani Srednji glasbeni in baletni šoli (splošna teoretska smer, 1997; petje, 2003) se je vpisal na Akademijo za glasbo Univerze v Ljubljani, smer glasbena pedagogika. Z odliko je diplomiral pod mentorstvom Marka Vatovca ter magistriral na Visoki šoli za glasbo in uprizoritveno umetnost v Gradcu v razredu Johannesesa Prinza.

V preteklosti je kot gostujoči dirigent sodeloval s Komornim zborom RTV Slovenija, zborom Opere SNG Maribor, Ženskim komornim zborom ČrniČe, Slovenskim otroškim zborom, Zborom Slovenske filharmonije, Koroškim deželnim mladinskim zborom (Kärntner Landesjugendchor), Zborom Hrvaške radiotelevizije, Komornim zborom DEKOR in Grudnovimi Šmiklami.

Bil je dolgoletni dirigent in umetniški vodja Mešanega in Komornega zbora Akademije za glasbo, Mešanega pevskega zbora Obala Koper, Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič Univerze v Ljubljani, Učiteljskega pevskega zbora Slovenije Emil Adamič, Vokalne skupine Ecce in Mešanega pevskega zbora Cantemus iz Kamnika.

S svojimi zbori je posnel več zgoščenk in dosegel številna prva mesta ter posebna priznanja na različnih državnih in mednarodnih tekmovanjih. Njegovo koncertno delovanje odlikuje odlično poznavanje vokala in izrazita muzikalnost, njegove interpretacije posebna mehkoča in zlitost zborovskega zvoka.

Tilen Bajec

pianist

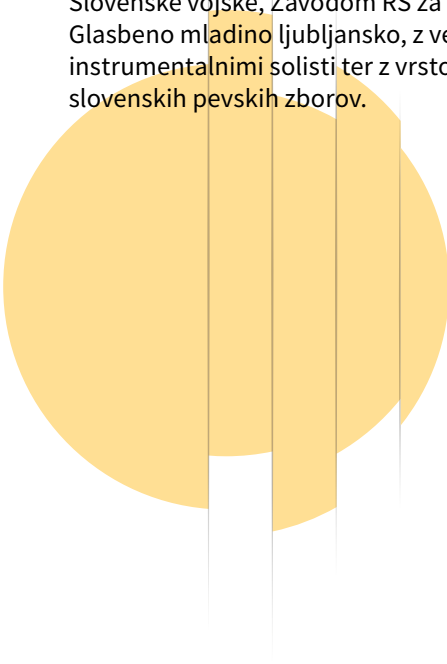

Foto: Jana Jocif

Tilen Bajec je po končani Srednji glasbeni in baletni šoli (klavir in teoretski oddelek) ter Orglarski šoli v Ljubljani (orgle v razredu Angele Tomanič) iz orgel diplomiral na ljubljanski Akademiji za glasbo v razredu Renate Bauer. Dodatno se je izpopolnjeval na več mednarodnih mojstrskih tečajih.

Nastopa kot organist in pianist, posveča pa se tudi pedagoškemu delu. Poleg redne zaposlitve v Glasbeni šoli Litija - Šmartno poučuje na Orglarski šoli v Ljubljani, deloval je tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani ter na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana.

Večkrat je sodeloval s simfoničnima orkestruma Slovenske filharmonije in RTV Slovenija, pihalnima orkestruma Slovenske policije in Slovenske vojske, Zavodom RS za šolstvo, Glasbeno mladino ljubljansko, z več vokalnimi in instrumentalnimi solisti ter z vrsto najuspešnejših slovenskih pevskih zborov.

Samo Vremšak

Psalm 100

Ps 100; Ekumenska izdaja Svetega pisma

Glasno pritrjujte Gospodu, vse dežele,
služite Gospodu z veseljem!
Stopite pred njegovo obličje z radostjo!
Vedite, Gospod je Bog:
on nas je naredil in smo njegovi,
njegovo ljudstvo in ovce njegove paše.
Vstopite skozi njegova vrata
s hvalnim petjem,
v njegove dvore s hvalnicami.
Slavite ga, blagrujte njegovo ime!
Zakaj dober je Gospod,
vekomaj traja njegovo usmiljenje,
od roda do roda njegova zvestoba!

Ciril Vremšak

Najlepši – naš ave

s. Elizabeta Kremžar

Zelena dobrava v poletnem nakitju,
komu pozdrave?
Najlepši naš ave!

O kom šepetaš, srebrni studenček,
ki glasni bežiš tja v daljave?
Najlepši naš ave!

Komu si uglasil kitaro donečo,
slavec zelene goščave?
Najlepši naš ave!

Srebrni zvonovi, kaj kličete zviška čez griče,
čez griče in sončne planjave?
Najlepši naš ave!

Kaj požete zvezde ob uri polnočni,
ko gledate z nebne višave?
Najlepši naš ave!

Kaj molite duše v veselju,
v trpljenju, ob uri skušnjave,
Mariji, najlepši, naš ave!

Kako si nam draga

s. Elizabeta Kremžar

Kako te proslavljajo naše planine,
kako ti prepevajo hribi, doline,
gozdovi pleto ti girlande in vence,
prižiga ti sonce, kraljeve lestence,
ti gleda v obličje belsk jutranje zarje
in luna in zvezde zlate ti oltarje,
pred tabo odpirajo limbarji krone,
rož naših lepota pred tabo zatone.

Ti pesem edina si gajev zelenih,
ti himna visoka voda si zelenih,
srebrni zvonovi ti kličejo Ave, Ave!

Dan naroča za tebe pozdrave.
in src milijoni v ljubezni edini
iskreno ponavljajo v solzni dolini:
O Mati, kako si nam draga!

Slavite Marijo

s. Elizabeta Kremžar

Slavite Marijo, dehteče cvetice,
strnite se v vence nad njeno glavo,
slavite Marijo vi pevčki krilati,
pošljite ji speve pod sinje nebo!
Ave, Marija!

Slavite Marijo, šumeči lesovi,
in gora zelena, dobrava in plan,
slavite Marijo vetrovi brzeči,
zapijte ji pesem za praznik za maj!
Ave, Marija!

Samo Vremšak

Psalm 137

Ps 137,1-4; Ekumenska izdaja Svetega pisma

Ob rekah babilonskih
smo sedeli in jokali
spominjajoč se Siona.
Na vrbe one pokrajine
smo obesili svoje citre.
Zakaj tam so naši izganjalci
od nas zahtevali pesmi
in naši mučitelji veselost:
»Pojte nam katero sionskih pesmi!«

Kako naj pojemo pesem Gospodovo
v tuji deželi?

Ciril Vremšak

Žanjica

Ferdo Kozak

Žela je, žela, mlada žanjica,
pela je pesem o svojem preljubem,
ki ga nazaj več ne bo.

Šel moj preljubi za srečo
v lep široki je svet,
našel je srečo, zato se ne vrne,
vzel ga široki je svet.

Žela bi, žela, pa bilke ne vidim,
solze oči mi slepe,
ah, kak' si žarka mlada ljubezen,
hitro ranljivo je mlado srce.

Če na poljane rosa pade

Josip Murn - Aleksandrov

Če na poljane rosa pade,
poljana ljubeče blešči,
če na poljane slana pade,
pomlad, pomlad jo oživi.
Kostanji, lipe zelenijo,
če ptič jim poje maj,
kostanji, lipe govorijo,
da vse se vrne kdaj.
Le ti, pomlad, ki v srce siješ,
le ti ne prideš več nazaj?
Če enkrat samo se skriješ,
umrla si za vekomaj.

Samo Vremšak

Ponte dei sospiri

Adolf Robida

Tiho za morje nagiba se dan.
Z vitkih zvonikov mu k smrti pozvanja –
Bam, bim, bam.
Gondola moja ko ptica leti,
in postoji, kraj mostu vzdihovanja.
Gondoljer se ob veslo upre,
nagne glavo in zasanja v davnine.
Zdrami se! Kdo naj preteklost živi?
Zdrami se! Prodajva spomine,
saj svet je prekrasen!
Z mano pesem veselo zapoj!
Da bo donelo po tožni laguni,
Da bo vzkipel in zaiskrilo
V srebrni se luni.
Tiho za morje nagiblje se dan.

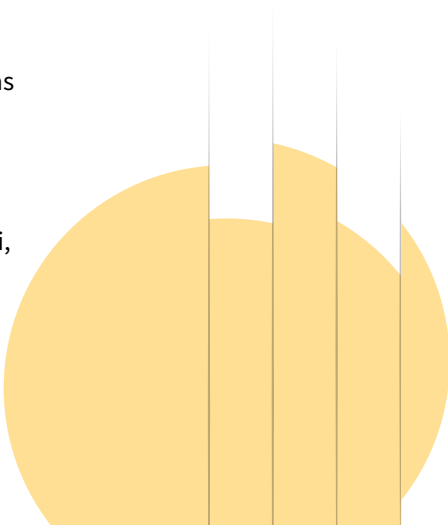
Boris Vremšak

Balada

Srečko Kosovel

V jesenski tihi čas
prileti brinjevka
na Kras.

Na polju
že nikogar več ni,
le ona
preko gmajne
leti.
In samo lovec
ji sledi ...

Strel v tišino;
droben curek krvi;
brinjevka
obleži, obleži.

Svet je kakor ringaraja

Anja Štefan

Svet je kakor ringaraja,
vse prihaja in odhaja,
vse v krogu se vrti,
zdaj smo tu in zdaj nas ni.

Pride dan in pride noč,
pride zima, pa gre proč,
ptička pride, odleti,
muren poje in molči.

Veter jabolka otresa,
listi padajo z drevesa,
gole veje spet vzbrstijo,
mlade sanje se rodijo.

Svet je kakor ringaraja,
vse prihaja in odhaja,
vse v krogu se vrti,
zdaj smo tu in zdaj nas ni.

Nekoč

Ivo Osolnik

Nekoč sem pestoval svoje velike sanje.
Segale so v jasnino neba.
Zvezde sklonile in jih poljubile.
Nekoč sem imel tople in velike želje.
Dvigale so se do sonca.
Objela jih je modrina nespočetega dne.
O, nekoč sem imel veliko, veliko želja in sanj.

Samo Vremšak

Črnomaljsko kolo – most

France Marolt, iz 2. zvezka *Slovenskih narodoslovnih študij:*
Tri obredja iz Bele krajine

Aj, zelena je vsa gora, zelena,
aj, zelena je.
Notri raste trava, diteljina,
aj, notri raste.
Aj, žela jo je spremlada devojka,
aj, žela jo je.
Aj, zlatim srpom, belimi rokami,
Aj, nesla jo je svojga brata konjcem.
Jejte, pijte, mojga brata konjci,
ker jutri bote potovali, daleč potovali.
Aj, čez te gore, gore so visoke,
aj, čez te vode, vode so široke.

Al' je kaj trden ta vaš must?
Al' j' trden kakor kust,
spreroža, roža brunka je naša.

Iz česa ste ga zidali?
Iz lete repe šnitane,
spreroža, roža brunka je naša.

Al' komu ste jo fkrali?
Naš' mu gospod' županu,
spreroža, roža brunka je naša.

Al' mi vas čmo zatožiti.
On je naš dober oče,
ki nam neč ne sporeče,
spreroža, roža brunka je naša.

Al' nas pustite trikrat skuz?
Al' kaj za sabo vodite?
Spreroža, roža brunka je naša.

Mi ta dekleta vodimo,
ki lepe gvante nosijo.
Al' pejte trikrat skuz,
spreroža, roža je naša.

Zdignite gor' visok' roke!
Spreroža, roža je naša!

Ziljska ohcet

Slovenska ljudska iz Zilje;
France Marolt, iz 2. zvezka *Slovenskih narodoslovnih študij*:
Tri obredja iz Bele krajine

Po nevesto gredo

Mendirar ma urišče pa cesta,
pasluaša kak liap je nio guas.
Glej skoro seuš muoga se udata
jno uon bo mou čriaste obuast.
Ti boš pa tuoj krancač zgabiua,
k boš stopua u ta zakonšča stan.
Tutsa pa haia boš poeua,
k boš zibaua sinka suoiga.

Svatje pred nevestino hišo

Al je to tista šiša,
je to tista ves?
Bal je to tista dečua
k sam hodu k nja v ves?

Svatje ob nevestinem slovesu

Sma prišla pa spet puojdamo
to muado mojco upelamo,
de b niebe piskre rompoua
noj oče n mater žaloua.

Odhodnica svatov

Jes grien, jes mouren jete preč od totega kraja,
jes uan uoščen uohkanueč,
bi miene srečna raiža.

Od nebeškei ohceite

Kaj san liep trošt noj ueselje
užiula moje srce,
kadar spunam, de Bug uečne
je za nabese stuaru me.

Jutranjica nevesti

Hola, puebče, ustajejte!
Uestajajte dečue ino žiene!
Liepo jutro nas bedi,
s turna juternica
žie zuani.

Tičece pod nieben zlietajo,
nizke se pa dreuie usedajo.
Žuergulijo juterno,
nan pa duobre jutro uoščejo.

Sprevod svatov in novoporočencev na ženinov dom

V Celouce liepo paukajo,
u Suobieniegrac tuedej,
le piskejte, de se buo zemla tresua
ino raitaršče mendira.
Le uen, le uen z nabiesteco,
le gre na ciesteco,
de so le štiengce kamnaste,
da lubca lipo uenta grie,
da lubca uenta griende.

Marija in brodar

Slovenska ljudska iz Zilje

Marija vzdigne se
noj gre na svete Žalostne gore.
Marija sedem žavosti.

Marija j'do vode pršla,
brodarja lepo prosila.
Marija sedem žavosti.

»Prepelji me za božji lon,
nebeški tron.«
Marija sedem žavosti.

»Jaz ne peljam za božji lon,
pa tud' ne za nebeški tron.«
Marija sedem žavosti.

»Peljam te le za tolare,
za ruse zvate rumene.«
Marija sedem žavosti.

Marija vzdigne se noj gre,
v silne te vode.
Marija sedem žavosti.

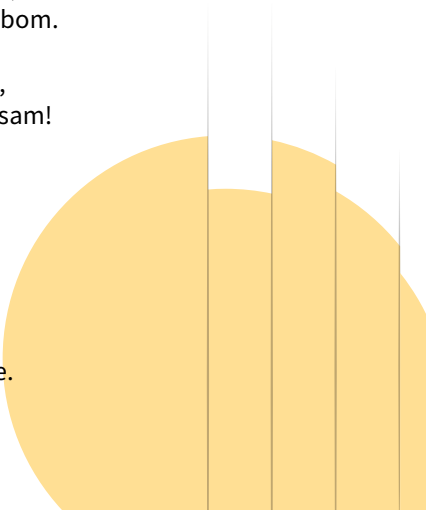
V hartelcu rastejo rože lape

Ljudska iz Roža

V hartelcu rastejo rože lape,
biele, rdeče noj rumene.
Dečva, potrgaj jih,
pušalc mi ven stori,
hoj, juhe, z žido povij!

Rožice potrgane 'mam,
žido pa sama kupeva bom.
Kadar ti pršou boš,
pušalc liep našov boš,
hoj, huhe, ponj pride sam!

Na durca glih pridem,
za okno ne vem,
al' tebe gor kličem
ta druje zbudem.
Gor, le gor ljub'ca,
lupa svet' lunca,
lepše ko sunce po dne.

Ena ptička priletela

Ljudska iz Jeruzalema

Ena ptička priletela,
vrh kasarne se je fsela.
Ona poje, žvrgoli,
fse mlade fante gor zbudi.

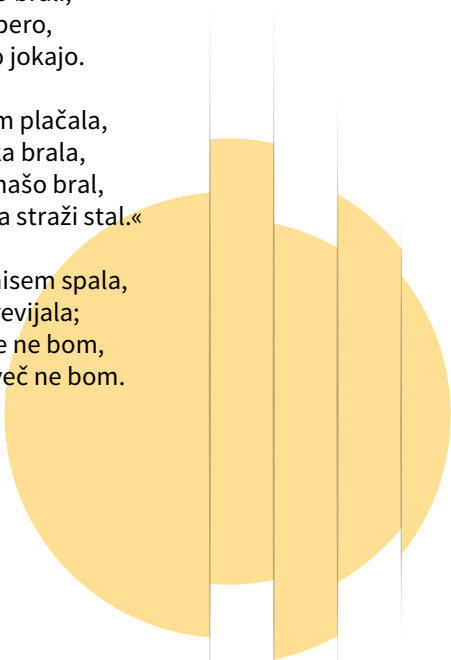
Mladi fantje gor stajete,
eno pisemce spisajte:
do očeta, matere,
do svoje ljupce zaljubljene.

Mladi fantje so gor stajali,
eno pisemce spisali:
do očeta, matere,
do svoje ljupce zaljubljene.

Očka so na pragu stali,
eno pisemce so brali,
očka pisemce bero,
se mamca milo jokajo.

»Eno mašo bom plačala,
ki se bo za sinka brala,
mašnik bode mašo bral,
moj sinko pa na straži stal.«

Kolk' noči jas nisem spala,
ko sem tebe previjala;
kolk' noči pa še ne bom,
ko tebe vid'la več ne bom.

Zagorska narodna

Ponarodela iz Notranjske

Bom šel na planince,
na v'roke gore,
pa bom slišal od daleč
zagorske zvone.

Zagorski zvonovi prav milo pojo,
pa nemara preljubo k pogrebu neso.
Zvoniti bom pustil,
kropiti pa ne,
kropile jo bodo
le moje solze.

Marko skače

Prekmurska ljudska

Marko skače, Marko skače
po zeleni trati,
aj, aj, tototo,
po zeleni trati.

V rokah nosi, v rokah nosi
sedem žutih zlati,
aj, aj, tototo,
sedem žutih zlati.

To de njemi, to de njemi
za devojkcu dati,
aj, aj, tototo,
za devojkcu dati.

Pijte, jejte, pijte, jejte,
moj'ga brata konji!
aj, aj, tototo,
moj'ga brata konji!

Kaj smo išli, kaj smo išli
daleč po devojko,
aj, aj, tototo,
daleč po devojko.

Prek devetih, prek devetih,
prek desetih mostov,
aj, aj, tototo,
prek desetih mostov.

Dajte nam jo, dajte nam jo,
naša draga mati!
Aj, aj, tototo,
naša draga mati!

Ne dam ti je, ne dam ti je,
lagov si bradati!
Aj, aj, tototo,
lagov si bradati!

Raj jo hočem, raj jo hočem
v škrinjo zaklepati!
Aj, aj, tototo,
v škrinjo zaklepati!

Zeleni Jurij

Ljudska iz Bele krajine

Prošel je, prošel pisani vuzem,
došel je, došel, zeleni Jure
na zelenem konji po zelenem polji.
Dajte mu, dajte, Jurja darovajte,
dajte mu mleka, zelena mu obleka,
dajte mu vina, da mu ne bo zima,
dajte mu mesa, da se ne otresa,
dajte mu špeha, da ga ne bi kreha,
dajte mu jajec, da ga ne bi zajec,
dajte mu kruha, da ga ne bi muha,
dajte mu soli za debele voli,
dajte mu pogače, da mu noge poskoče,
dajte mu masti, da bo vreden časti,
dajte mu hajde, da se doma najde,
dajte mu pleče, da vam kaj ne reče,
dajte mu krajcar, da ga ne bo šprajcar,
dajte mu škudu, da ne pojde k sudu,
dajte mu groš, da vam dojde još.
Haj, haj, jah! Bo li skoro kaj?
Ijüh, ijüh, jühi!

FKK 1

Filharmonični
klasični
koncerti

Otožno

Johannes Brahms:

Nänie, op. 82

Wolfgang

Amadeus Mozart:

Koncert za rog in orkester
št. 3 v Es-duru, KV 447

Johannes Brahms:

Simfonija št. 3 v F-duru,
op. 90

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

**Zbor
Slovenske
filharmonije**

**Philipp von
Steinaecker**
dirigent

Blaž Ogrič
rog

10. in 11. oktober 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**

Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

SOS 1

Sodobne
orkestrske
skladbe

Slavnostno

ob 90-letnici

Lojzeta Lebiča in Vinka Globokarja

Nana Forte:

– barve tvojega srca –

Lojze Lebič:

Novembrske pesmi

Matej Bonin:

Vdih/Izdih

Vinko Globokar:

Voie | Pot

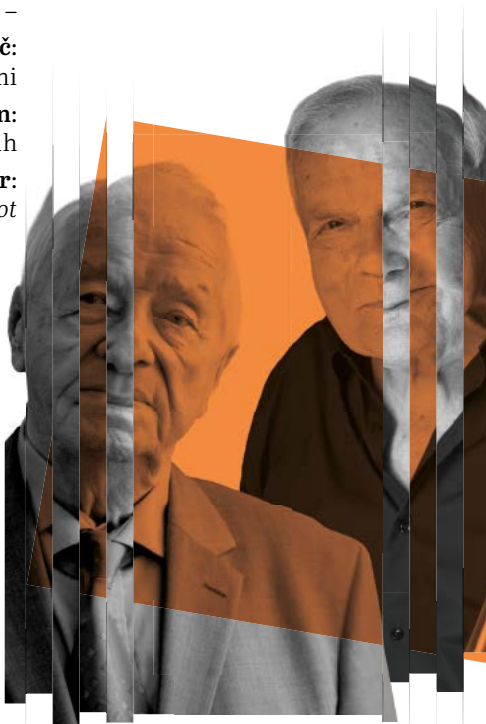
**Orkester
in Zbor
Slovenske
filharmonije**

Berislav Šipuš
in

Alja Klemenc
dirigenta

Boris Ostan
recitator

**Barbara
Jernejčič Fürst**
mezzosopran

27. november 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**
Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Tako mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja svojega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

QR-oda za nakazilo, ki jo
prebere aplikacija vaše
mobilne banke.

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

Oktober 2024

FKK 1

Otožno

10. in 11. oktober 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Philipp von Steinaecker *dirigent*

Blaž Ogrič *rog*

Spored:

Johannes Brahms: Nänie, op. 82

Wolfgang Amadeus Mozart: Koncert za rog in orkester št. 3 v Es-duru, KV 447

Johannes Brahms: Simfonija št. 3 v F-duru, op. 90

SMS 2

Velikopotezno

17. in 18. oktober 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Pierre Bleuse *dirigent*

Marie-Ange Nguci *klavir*

Spored:

Ludwig van Beethoven: Koncert za klavir in orkester št. 5 v Es-duru, op. 73

Gustav Mahler: Simfonija št. 5 v cis-molu

VIP 2

Čustveno

25. oktober 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in tolkalni ansambel

Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Urban Stanič *klavir*

Tim Jančar *klavir*

Nejc Kamplet *klavir*

Adam Kamplet *klavir*

Theresa Plut *sopran*

Ana Potočnik *alt*

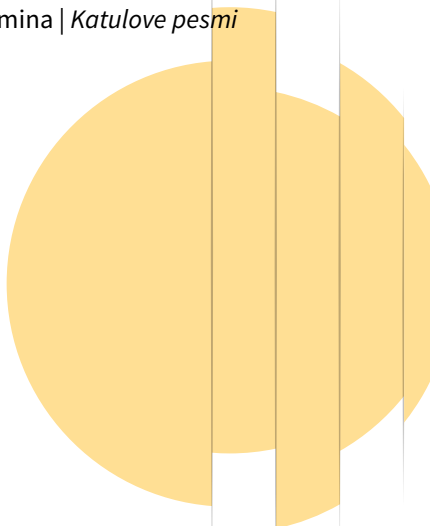
Gregor Ravnik *tenor*

Miha Bole *bas*

Spored:

Igor Stravinski: Les noces | *Svatba*

Carl Orff: Catulli Carmina | *Katulove pesmi*

euoplakat

Sio1NET.

DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 1
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, oktober 2024

Redakcija koncertnega lista je bila končana 2. oktobra 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija